VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Suomen syytä sen täytyy olla

Mikään ei saa suomalaista syttymään kuin ulkomainen kiinnostus pientä ja kylmää pohjolaa kohtaan. Maailman parhaita ollaan missä milloinkin, mutta pessimismi virtaa syvällä pohjavesissä.

Ei huolta! Kyllä meitä on taas muistettukin.

Grexit, Fixit, Ässä Mixit

Lukekaapa mikä tahansa lista syistä Kreikan syöksykierteeseen. Ykköseksi harvoin ylletään, mutta kyllä Suomi useimmiten mahtuu kymmenen parhaan joukkoon.

Kriisimittarin käydessä taas punaisella pääministeri **Juha Sipilä** (kesk.) purki rantavaatteet laukusta ja pakkasi takuuehdot tilalle, suuntana Bryssel.

Heti muistettiin ilmoittaa, ettei Suomelta heru Kreikalle enää senttiäkään. Ei sillä, että kukaan olisi pyytänytkään. Euroopan vakausmekanismi EVM voi heittää loputtomaan kaivoon satojen miljardien arvosta jo aiemmin sovittuja lainatakuita.

Tärkeintä on, että kukaan ei pääse unohtamaan juuri Suomen vaatineen Kreikalta tarkkoja takuita ja talouden tiukentamista. Itse ovat alhonsa aiheuttaneet!

Kohta voisi jo kuitenkin miettiä, pitäisikö sijoittajienkin riskin realisoitua. Rahaa pestään lainakorkojen läpi liikepankeille, eikä siinä kreikkalainen ehdi napata kuin nostorajoituksen verran ruokaan ja lääkkeisiin.

Klassista kreikkalaista tragediaa määrittää myötätunto, jota katsoja tuntee päähenkilöä kohtaan. Alun erehdykset ymmärretään inhimillisinä ja lopputulos jumalten pilana. Tämä puoli on päässyt monelta unohtumaan.

Ainakaan eivät syytä suomettuneiksi

Suomi sai syykseen myös Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö Etyjin yleiskokouksen sekoilun. Kun EU-sanktioita oli tulkittu kirjaimellisesti, jäivät venäläisdelegaatit rannalle ruikuttamaan.

Presidentti **Sauli Niinistö** ja ulkoministeri **Timo Soini** (ps.) odottivat palkkiota hyvin tehdystä työstä. Unionin yhtenäinen linja kuitenkin oli, ettei unionin yhtenäistä linjaa olisi tullut noudattaa.

Ulkopoliittinen johto voi kuivata kyyneleet, sillä lokaa olisi tullut niskaan, vaikka päätös olisi ollut päinvastainen. Rauhanvälityksen suurvallan pakassa oli pelkkiä mustia pekkoja.

Seuraavaa kokousta ajatellen on ulkoministeriöön syytä hankkia asiantuntemusta Fennovoiman hallituksesta. Venäjän edustajat olisi junailtu kokoukseen kätevästi Tampereella vierailevan Kroatian rullakiekkomaajoukkueen pelaajina.

Vaarana tosin on, että kansainvälinen jääkiekkoliitto on lisensseistään tarkempi kuin elinkeinoministeriö kotimaisen ydinvoiman rahoituspohjasta.

Saloa muistettiin Elopin läksiäisissä

Microsoft, Nokia, Microsoft, bonukset ja pihalle. **Stephen Elop** siirtyi kesäkuussa varhaiseläkkeelle, ja juhlan kunniaksi 2 300 suomalaista saavat myös jättää työpaikkansa.

Salon puhelinliiketoiminta on sätkinyt kuin ahven, jonka pää lyötiin poikki jo ennen myyntiä Microsoftille. Nyt saatiin loputkin työntekijöistä suolattua ja laman hampaisiin.

Mikä siinä on, kun Suomeen ei voi sijoittaa? Meillähän olisi tarjota tuhat työtöntä tohtoria abstrahoimaan tuotantolinjojen olosuhteet siedettävämmiksi. Alkavat kohta maailmalla uskoa, että täällä ollaan liian hyviä likaamaan käsiä.

Syyllinen on luonnollisesti suomalainen työläinen, joka on tottunut ylellisyyksiin, kuten elinkelpoiseen palkkaan ja työaikaan, jonka puitteissa ehtii nähdä lapsiaankin. Koeta tuossa nyt sitten kilpailla kehitysmaiden kanssa!

Tilanne on onneksi korjattavissa päättäväisellä toiminnalla. Viisivuotissuunnitelmalla hajotetaan liitot, puretaan lait ja rakennetaan suojaverkot hyppäävien työntekijöiden pyydystämiseen.

Toivottavasti 16-tuntisen päivän päätteeksi jää vielä aikaa ihailla, kuinka maan talous kasvaa kohisten.

OLLI TOIVANEN

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 10.7.

Vieläkö löytyy todella kunnollista
turpeenpuskijaa
työhön naisvaltaiselle tilalle? Traktorinajotaito välttämätön. Rehelliset vastaukset viikon ajalla t.l. Hämeenlinnan kontt., postilok. 43 nimim. ”Vaikkapa isännäksi”.

Sangen moninaisia ilmoituksia julkaistiin MT:ssä 50 vuotta sitten.

Seksuaalikevät kohahdutti

Ei siitä taida päästä yli eikä ympäri. Siitä seksuaaliaallosta. Pakko siihen on tavalla tai toisella kajota. Kun se kerran – niin kerrotaan – on hyvää vauhtia leviämässä tuolta suuresta Euroopasta pieneen Suomeen; Ruotsiin se on jo ehtinytkin.

Keskustelu siitä, mitä kaikkea kaunokirjallisuutena voidaan julkaista ja kenen vastuulla, on osoittanut viime päivinä laantumisen merkkejä, mutta pinnan alla tapahtuu koko ajan.

☆

Ruotsissa huipentui seksuaalikevät 1965 kaksiosaiseen Kärlek-antologiaan, jossa rakkautta käsitellään varsin rohkein ottein. Niin rohkein, että sitä tuskin koskaan käännetään Suomeksi. Semminkin, kun sen kirjalliset ansiot kuuluvat olevan kokolailla pienet.

☆

Merkittäköön vielä muistiin, että Salaman ”Juhannustanssit” siirretään pikapuolin selluloidinauhalle. Filmi tehdään Ruotsissa, ruotsalaisin voimin alusta loppuun.

jatkoa edelliseltä sivulta

ANNI HUOVILA

Suomi lämpenee auringolle pikkuhiljaa

Paneelin asentaminen katolle saa naapurisikin kiinnostumaan aurinkoenergiasta, sanoo aurinkotalouden professori Christian Breyer. Hän uskoo, että kovalla tahdolla Suomi voisi siirtyä kokonaan uusiutuvaan energiaan 20 vuodessa.

LAPPEENRANTA (MT)
Aurinkoenergian perusteet ovat Suomessa hallussa, mutta kokemus puuttuu.

Näin kuvailee saksalainen **Christian Breyer**, joka aloitti vuosi sitten Lappeenrannan teknillisen yliopiston (LUT) aurinkotalouden professorina. Professuuri on ensimmäinen laatuaan paitsi Suomessa myös koko Pohjoismaissa.

”Tiedon puutteesta ei ole kyse, mutta aurinkoenergiamarkkinat ovat täällä vielä lapsenkengissä”, Breyer täsmentää.

Hänen mukaansa kysyntää kestävälle energiantuotannolle Suomessa kyllä riittää, mutta poliittinen tuki on erittäin vähäistä.

Breyer huomauttaa, että jopa Puolassa tilanne on tällä hetkellä Suomea parempi, vaikka siellä 80 prosenttia energiasta pohjautuu hiileen.

Monen muun maan tavoin Puolassa käytetään syöttötariffia, joka olisi Breyerin mukaan tärkeä saada Suomeenkin. Myös nettomittarointi Ruotsin tapaan olisi kannattava vaihtoehto.

”Joissain maissa uusiutuvan energian investoinnit ovat elvyttäneet taloutta, mutta Suomessa ei valitettavasti näytä niin käyvän. Tuulivoimapäätökset vievät energiapolitiikkaa väärään suuntaan, eikä aurinkoenergia näytä olevan kovin korkealla poliitikkojen asialistalla.”

Breyerin mielestä on hyvä, että Suomessa käytetään paljon bioenergiaa, mutta hän muistuttaa sen olevan rajallinen energianlähde.

”Loppu energiantarve on tuotettava jotenkin. Aiotaanko täällä edelleen jatkaa kaasun, öljyn ja hiilen tuontia ulkomailta, vaikka ne voitaisiin korvata tuottamalla energiaa paikallisesti tuulen ja auringon avulla?”

Suomi tunnetaan ydinvoiman lisäämisestä

Breyer kertoo, että Euroopassa ajatellaan Suomen tulevan hieman jälkijunassa. Tiedetään, että täällä käytetään paljon bioenergiaa, ja sen käytön laajuus ymmärretään, mutta ydinvoiman lisääminen herättää ihmetystä.

”Viime vuosina otsikoihin on noussut, että Suomessa suunnitellaan ydinvoiman lisärakentamista, mikä poikkeaa monesta maasta. Valitettavasti aurinko ja tuuli ovat energiantuotannossa vielä pienessä osassa.”

Breyer uskoo, että asenne muuttuu pikkuhiljaa, koska sen on pakko.

Avain muutokseen olisi hänen mukaansa se, että asiasta keskusteltaisiin enemmän. Breyer kehottaakin jokaista aurinkoenergiaa kannattavaa asentamaan paneelin omalle katolleen.

”Kun naapurisi näkee sen, hänkin haluaa samanlaisen.”

Saksalaiset energiafarmarit

Parinkymmenen vuoden kuluttua Suomessa olisi Breyerin mukaan mahdollisuus saavuttaa sama aurinkoenergian kapasiteetti kuin hänen kotimaassaan on nyt. Vuoden 2014 lopussa se oli Saksassa 38 300 megawattia, Suomessa vain 14–15 megawattia.

”Aurinko ei ole Saksassa sen parempi kuin Suomessakaan. Saksassa vain alettiin kiinnostua aurinkoenergiasta paljon aiemmin, mikä on yksi syy maiden väliseen eroon.”

Saksassa valtaosa aurinkoenergian investoinneista on yksityishenkilöiden tekemiä. Yksi suuri aurinkoenergian tuottajaryhmä ovat viljelijät, jotka löysivät uusiutuvan energian hyvin aikaisin.

”Maanviljelijät alkoivat käyttää bioenergiaa, tuulta ja aurinkoa, ja he tuottivat energiaa yli omien tarpeidensa. Heille on maassa oma termikin, energiafarmarit. Nykyään Saksassa on vaikea löytää tilaa, jossa ei olisi aurinkopaneeleja katolla.”

Väistämättä täysin uusiutuvaan

Pelkän aurinkoenergian käyttöön ei Suomessa ole tarvetta pyrkiä. Paras ratkaisu olisi Breyerin mukaan tuulen, bioenergian, auringon ja vesivoiman yhdistelmä.

”Se olisi Suomessa mahdollista ja myös taloudellisesti houkuttelevaa.”

Aurinkoenergiaa pidetään vielä kalliina vaihtoehtona, mutta Breyer muistuttaa sen halpenevan koko ajan viidellä prosentilla vuodessa. Hän myös huomauttaa, että uusiutuva energia on ylipäänsä edullista verrattuna fossiilisiin polttoaineisiin.

”Jos joku sanoo uusiutuvan energian olevan kallista, se on ihan puppua. Fossiilisten polttoaineiden käyttö tulee kalliiksi niistä käytyjen sotien takia, ja ilmastonmuutos ja raskasmetallien aiheuttamat terveyshaitat tuovat myös epäsuoria kustannuksia. Niihin verrattuna uusiutuva energia on tänä päivänä erittäin kilpailukykyinen vaihtoehto.”

Lappeenrannan teknillisen yliopiston tutkimuksen mukaan täysin uusiutuvaan energiaan perustuva energiajärjestelmä olisi Suomessa teknisesti ja taloudellisesti mahdollinen vuonna 2050.

Tutkimus on osa Tekesin tukemaa Neo Carbon Energy -hanketta, jota LUT tekee yhdessä Teknologian tutkimuskeskuksen (VTT) ja Turun yliopiston tulevaisuuden tutkimuskeskuksen kanssa.

Breyerin mukaan sataprosenttisesti uusiutuvaan energiaan olisi mahdollisuus päästä jopa 20 vuodessa, jos se olisi Suomen ykköstavoite.

”Jos asialle ei anneta erityistä painoarvoa, menee 40 vuotta. Jos tavoitteita ei aseteta ollenkaan ja uusiutuvaa energiaa vastustetaan, menee 60 vuotta. Joka tapauksessa se on väkisinkin edessä jossain vaiheessa.”

Suomalaisten kiinnostus vähäistä

Aurinkotalouden professuuri on viisivuotinen, mutta jos kaikki menee hyvin ja opiskelijat ovat tyytyväisiä, Breyer jää Suomeen pidemmäksi aikaa. Se olisi saksalaisprofessorille mieluinen vaihtoehto, sillä hän näkee maassa olevan vielä paljon tehtävää.

”Olemme viimeinen sukupolvi, joka voi korjata ongelman. Jos emme sitä tee, ei ole enää mitään, mitä pelastaa.”

Yksi LUT:n painopisteistä on vihreä energia ja teknologia. Opiskelijoiden kiinnostusta aurinkotaloutta kohtaan tuore professori ei vielä osaa arvioida, mutta pitämiensä kahden kurssin perusteella häntä hämmästyttää suomalaisten opiskelijoiden vähäinen osallistuminen.

”Toisella kurssillani puolet opiskelijoista oli suomalaisia, mutta toisella vain noin viidennes. Toivottavasti kursseilleni tulee heitä enemmänkin. Muutos on tämän päivän opiskelijoiden käsissä.”

PIIA MATIKAINEN

Vihreä energia on yksi Lappeenrannan teknillisen yliopiston painopisteistä. Aurinkotalouden professori Christian Breyer vakuuttaa, että viimeistään 60 vuoden kuluttua Suomessa käytetään sataprosenttisesti uusiutuvaa energiaa.

KUKA?

Aurinkotalouden professori Christian Breyer

Saksalainen Breyer aloitti Lappeenrannan teknillisen yliopiston aurinkotalouden professorina maaliskuussa 2014.
Aurinkotalouteen liittyvien markkinamekanismien tutkimukseen ja opetukseen keskittyvä professuuri on alustavasti viisivuotinen.
Professuuri on ensimmäinen laatuaan Pohjoismaissa.
Tutkinut fysiikkaa, energiajärjestelmien suunnittelua sekä niihin liittyvää liiketoimintaa.
Toimii puheenjohtajana Energy Watch Group -verkoston uusiutuvaa energiaa käsittelevässä jaostossa.
Ollut perustamassa Desertec-säätiötä, joka on mukana kansainvälisen energiajärjestön IEA:n aurinkosähköohjelmassa.
Julkaissut viisi kirjaa.
Asuu puolisonsa ja tyttärensä kanssa Lappeenrannassa.

Aurinkoenergia ei näytä olevan kovin korkealla poliitikkojen asialistalla.

CHRISTIAN BREYER